

Quaresma - Diumenge de Rams

[Is 50,4-7](#)

[Flp 2,6-11](#)

[Lc 22,14-23,56](#)

Comencem la Setmana Santa, la setmana gran de l'any cristià. Al llarg de la Quaresma, hem seguit el camí de Jesús, un camí no gens fàcil, cap a Jerusalem. Un camí on la creu se li travessà. Un camí, però, que porta (i ens portarà sempre) a la Resurrecció i a la Vida. La història humana està travessada pel misteri del mal. La meua història personal, també. El mal del món és aclaparador i fa que les víctimes no tinguin veu, no es vegin, no existeixin. I ens pensem que vivim en el millor dels móns sense voler entendre que anem, potser, cap a un final cada vegada menys feliç. **Jesús, el servent de Yahvé** Es va acostar als cansats, ens diu Isaïes, i va parar l'orella a la seva veu. Això em recorda el comentari que una "doña", com diuen a les àvies a Nicaragua, va fer en una missa: *"El pueblo es como un viejito que habla quedito (molt baix) y tenés que acercarte mucho para oirlo"*. Així ho fa el Déu de Jesús, en revelar-se a Moisès. Déu no és cec, ni sord, ni mut (com els 3 monos del budisme oriental o del model humà occidental d'avui): veu el sofriment del seu poble, sent el seu crit de dolor i ve a alliberar-lo. Així serà també el seu servent estimat. **Jesús, un home qualsevol** L'himne cristològic de sant Pau va des del fons de l'abisme humà al més alt de la glòria divina. És el retrat de Jesús encarnat - *"es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau...com un home qualsevol"* - i del Crist ressuscitat - *"Déu l'ha exalçat... perquè tothom doblegui el genoll i reconeixin que Jesucrist és el Senyor"*. Jesús, imatge dels que no en donaríem ni cinc cèntims...dels "nadies, que cuestan menos que la bala que los mata" ("Los nadies" de Eduardo Galeano). Jesús que es feu obedient. L'obediència de Jesús (ob-audire) vol dir "escoltar des de baix", com el Déu de l'Èxode va escoltar el poble oprimat. I aquesta obediència és va fer identificació i li va costar la mort: *"s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort en creu"*, com anirem desgranant aquesta setmana santa. **Jesús, el fill de David** La gent de Jerusalem -i nosaltres- hem rebut avui a Jesús que ve muntat sobre un pollí, animal ben pacífic i senzill, guarnit amb mantells de la bona gent del poble *"plena d'alegria per tots els prodigis que havien vist i deien: "Beneït sigui el rei, el qui ve en nom del Senyor"* Els rams que portem a les mans són símbols de pau (olivera), vida (llorer) i justícia (palmes). Això ens porta Jesús i ho portarà fins al final, fins a donar la vida en la creu. La narració de la passió segons Lluc, l'evangelista de l'amor misericordiós de Déu, plena de mirades, de gestos i de paraules, ens ha d'arribar al cor. Tots som actors d'aquest drama de salvació. No hi ha espectadors. Per això ens podem preguntar: com rebo Jesús? com entra Jesús en la meua vida? amb quin personatge m'identifico més? I anar seguint el dia a dia d'aquesta Setmana Santa fins arribar a l'explosió de vida i resurrecció de la nit de Pasqua. Preparem-nos per al miracle de la primavera pasqual d'enguany, en la nostra vida i en el nostre món.

ETIQUETES

ESCOLTA SOFRIMENT SERVENT VÍCTIMES MAL CAMÍ OBEDIENT